

**Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburgského vyznania na Slovensku Vlachovo
Kamenná 137, 049 24 Vlachovo**

Kňazská správa za rok 2018
v cirkevnom zbore Vlachovo-Gočovo
prednesená na výročnom konvente cirkevného zboru,
ktorý sa konal dňa 27.1.2019 vo Vlachove

Text: Ján 4:5-14

Vypracovala: Mgr. Martina Gdovinová, zborová farárka

1. Biblický úvod ku kňazskej správe

Milost' vám a pokoj od Boha nášho Otca a od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

Ján 4:5-14 „Tak prišiel Ježiš v Samárii do mesta, menom Sychar, blízko pozemku, ktorý dal Jákob synovi Jozefovi. Tam bola Jákobova studňa. Ježiš ustatý cestou, sadol si pri studni. Bolo asi na poludnie. Tu prišla žena zo Samárie načrieť vody. I povedal jej Ježiš: **daj sa mi napit'!** Učeníci totiž odišli do mesta nakúpiť potravu. Povedala Mu žena Samaritánka: **ako môžeš Ty, Žid, pýtať si vodu odo mňa, ženy Samaritánky?** Židia sa totiž nestýkajú so Samaritánmi. Riekol jej Ježiš: **keby si poznala dar Boží a kto ti hovorí – daj sa mi napit' – ty by si Jeho prosila a On by ti dal živej vody.** Povedala Mu: **Pane, ani načieradla nemáš a studňa je hlboká, odkiaľ máš teda živú vodu?** Či si Ty väčší ako otec Jákob, ktorý nám dal túto studňu, aj sám pil z nej i jeho synovia a jeho dobytok? Odpovedajúc jej Ježiš riekol: **každý, kto pije z tejto vody, bude zase smädný. Kto však by pil z vody, ktorú mu dám ja, nebude smädný naveky, ale voda, ktorú mu dám ja, bude v ňom prameňom vody prúdiacej k večnému životu“.**

Každý človek má obľúbencov a potom ľuď, ktorých „nemusi“ aj tých zopár medzitým. Na základe tohto delenia je potom rozdelené aj naše správanie k jednotlivým blíznym. Samozrejme nikto nechce, aby bol každý našim najlepším priateľom. Pán Boh nás iba žiada, aby sme – podobne ako On – neboli prijímačmi osôb. Iste je to ťažké, pretože tu veľkú úlohu hrajú sympatie, vzťah iných k nám a ďalšie okolnosti. Napriek tomu sa máme snažiť, aby sme každému bez rozdielu boli blíznymi – aby sme si navzájom pomáhali a niesli bremená tých druhých. Sami to nedokážeme, pretože nás obmedzuje už spomínané delenie na priateľov a nepriateľov. Preto potrebujeme inšpiráciu od Pána Ježiša a následne sa potrebujeme modliť, aby nám On sám pomohol byť blíznym každému.

Text, na základe ktorého sa chceme zamýšľať nad životom v našom cirkevnom zbore za rok 2018 je veľmi známy. Príbeh o Ježišovi a žene Samaritánke. Keby sme nevedeli, aké mali tieto dva národy – Židia a Samaritáni – vzťahy, potom by sme to neriešili. Lenže ich vzájomný konflikt zvyrazňuje to, čo **Ježiš v jedno sparné poludnie robí: rozpráva sa so ženou! - už to je neprípustné, na verejnom mieste! – hrôza, a tá žena je Samaritánka – mal by byť za to minimálne ukameňovaný!** No Ježiš nerieši, čo kto povie, ale z lásky ku každému stvoreniu otvára debatu. Ježiš je už raz taký: nepozná človeka, ku ktorému by sa neozval, neprihovoril, s ktorým by si nechcel vypestovať vzťah. Veď také obyčajné slovo má moc povzbudiť toho, koho na svojich cestách stretne. Na dedine je tých slov veľa – často však plných ohovárania, výčitiek, nepriateľstva. Selektujeme ku komu sa ozveme, s kým sa pozdravíme, s kým budeme hovoriť. Ježiš nás však učí – svojím rozhovorom so Samaritánkou – že by sme mali osloviť každého, s kým sa stretne. Ani nevieme, ako liečivo môže naše slovo pôsobiť v živote toho druhého. Preto by sme aj v cirkevnom zbore **mali komunikovať s každým a osloviť každého, bez rozdielu.** Nielen ja, ako farárka, ale aj vy, ako veriaci: lebo je to naša úloha: byť tu pre každého.

Ježiš však nezostáva iba pri slovách typu: ako sa máš? Darí sa ti? Ako deti a manžel? A čo práca? Nezostáva iba na povrchu, nedrží sa iba zdvorilostných fráz, ale ide do hĺbky. Nepýta sa, aby si splnil povinnosť, ale **komunikuje, aby pomohol v ťažkosti, ponúkol posilnenie, aby potešil v trápení. Samaritánke ponúka život:** nie tento pozemský, lebo ten sa udržuje vodou, po ktorej je človek o chvíľu smädný. Ježiš ponúka život večný, ktorého zdrojom je On ako Darca vody života. Z Neho prúdi sila, radosť, pokoj, požehnanie, ktoré pôsobia blahodarne na našu dušu, ducha aj telo. Táto voda života – skrze moc Ducha svätého - sa nikdy neminie, ale mení pozemské putovanie človeka: jeho postoje, priority, náplň života. A to je našou úlohou: nielen hovoriť o bežných a povrchných veciach, ale aj o duchovnom požehnaní a Božej láske voči človeku. Je našou úlohou pozývať, volať, motivovať ľudí, aby prišli ku zdroju živej, nikdy sa nekončajúcej, vody: ku Pánovi Ježišovi. Iste Ho každý môže stretnúť v osobnej modlitbe doma, pri čítaní Božieho slova, ale najmä v cirkvi, kde sa Jeho slovo káže a sviatosti prislubujú. Stále sa sťažujeme, že je všade málo ľudí, **otázka znie: či ich voláme ku zdroju života, či ich pozývame do cirkvi, či sme nezleniveli motivovať členov svojej domácnosti ku aktivite v cirkevnom zbore.** Máme pred sebou nový rok, možno by sme mohli viac ľudí pozývať ku Kristovi a na aktivity, ktoré z Božej milosti plánujeme konať.

Pán Ježiš nám totiž dáva ten mandát, poveruje nás tou úlohou, aby sme v tomto svete boli ako On – zdrojom života. Kto sa totiž skutočne napije zo živej vody, ktorá prúdi z Ježiša, sám sa stáva jej zdrojom. To neznamená, že sme takí dobrí, ale že sme akoby kanálom, cez ktorý Duch svätý môže pôsobiť v tomto svete. Čo to znamená? **Že sme pripravení byť otvorení pre pôsobenie Ducha Božieho, že Mu dávame priestor, konáme, k čomu nás vedie a nekonáme, od čoho nás odhovára.** To však predpokladá, že vzťah s Ním aj naďalej pestujeme. Niektorí múdri raz povedal: že človek môže dať iba to, čo má – oveľa viac to platí v duchovných veciach. Iste Pán Boh si môže použiť aj neveriaceho, aby konal Jeho vôľu. No oveľa viac koná v tomto svete cez tých, ktorí sú Jeho. A preto by sme **mali dbať o svoje duchovno, aby sme mohli dať život, vodu večnosti, ponúknuť nádej spasenia, aj iným.** Niekedy si myslíme, že sa stačí „napit'“ raz za mesiac na bohoslužbách – no nestačí to. Občas si myslíme, že sa stačí „napit'“ len na bohoslužbách a budeme nevyčerpatelným zdrojom, no nie je to pravda. Ak máme iných ovlažovať Božou láskou, musíme mať stále mokré srdce, musíme stále prijímať vodu života od Krista. Ak bude naše srdce suché, bez Božieho slova, bez práce Ducha svätého, nielen že my vyschneme, ale ani iným nemôžeme občerstviť život a podať ruku ku spaseniu. **Neochabujme a budme stále zdrojom života pre tých, ktorí ho hľadajú, aj pre tých, ktorí nechápu, čo im chýba.**

Počas uplynulého roku sme dostali mnoho možností osloviť ľudí, ponúknuť im vodu života, aj my sami sme mali možnosť byť zdrojom večného života a služobníkmi Ducha svätého. Boli sme? Využili sme každú možnosť? Nech to už Pán Boh posúdi.... Amen.